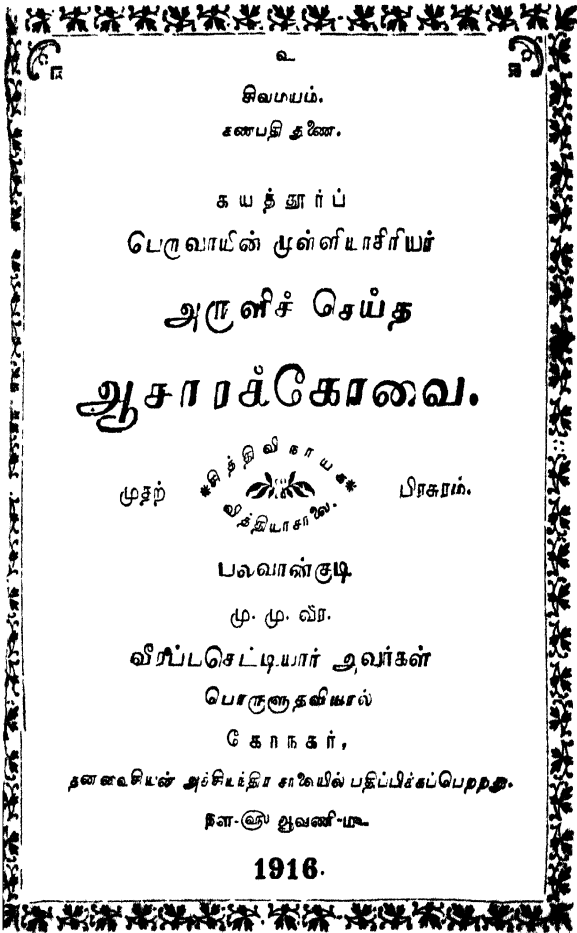
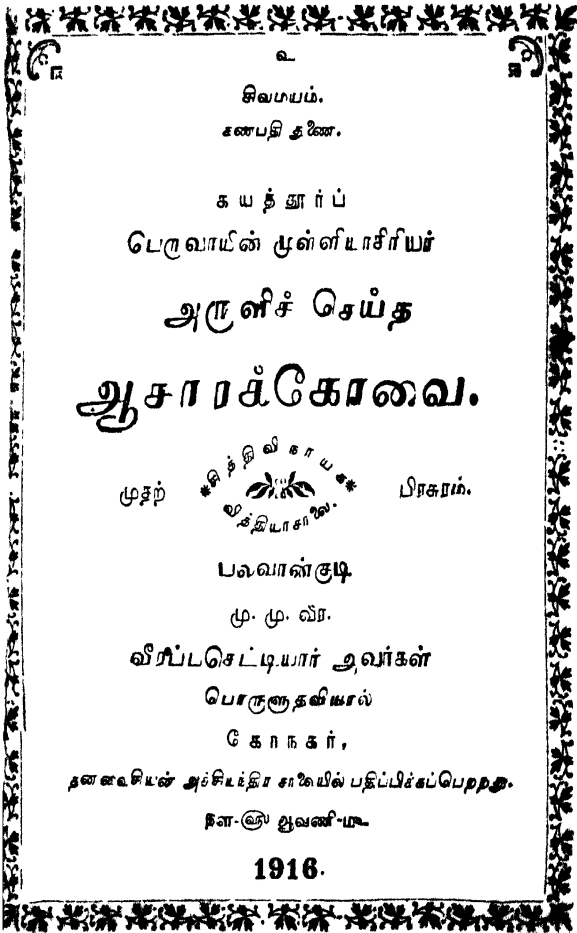

 ரே

உ

 ரே

சிவமயம்.
கணபதி துணை.

க ய த் தூ ர் ப்
பெருவாயின் முள்ளிடாரியர்

அருளிச் செய்த

ஆசாரங்கோவை.

முதற் பிரகரம்.

பலவாங்குடி

மு. மு. வீர.

வீரப்பெட்டியார் அவர்கள்

பொருளுதவிசால்

கோநகர்,

தன்னுடைய அச்சிடத்தாசாலையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

நள-ஸ்ரீ புவணி-ம்

1916.

MAHAMAHOPADHYAYA

No II-V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உ.

சிவமயம்.

சண்முகநாதன் றுணை,

முகவுரை.

சேத்தமிழ் வளர்க்குந் செவ்விக்கு டையீர்!

மால்வரை புரையு மாடக்கூடல் ஆலவாயி னமர்க்கினி
தநுளும் பான்மதி மிலைந்த பசுபதிபநுளால் பங்கநிலை காட்
சிச்சங்கப் புலவர்களிபற்றிய பதினெண் * கீழ்க்கணக்கண
னொன்றாகிய இவ்வரசாக்கோவை வெளிவரின் சங்கநூல்க
ளிரவாது வெளி வருதற்கும் வித்திபாசாலைபிற் பபிலும்
மாணவர்களும் பிறரும் ஆசாங்களை யறிக்கொழுதுவதற்
கும் சாதகமாகுமென அறிஞரைத்தமையே மேற்கொ
ண்டு எத்தியிரியக வித்திபாசாலைபின் முதற் பிரசுரமாக
இவ்வூர் சங்கரபிமானிபாகிப ஸ்ரீமாத் மு. மு. வீர. வீரப்ப
செட்டிபாசார்களின் பொருளுதவிபால் பதிப்பிக்கப் பெற்
றது. இப்புத்தகம் மாணவர்களுக்கு விலையின்றிக் கொடுத்

* “நாலடி நான்மணி நானற்பு தைத்திணையும்
பாங்கெனக் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இவ்விடைய காஞ்சியோடேலாதி யென்பவே
தைத்திலையொ டாங்கீழ்க் கணக்கு.” இவ்வெண்பாவாற்
பதினெண் கீழ்க்கணக்குகளையறிக்க.

சம்பெறும். இம்முதையை யேனையோருங் கைப்பற்று
மாறு எல்லாம் வல்ல இறைவன்றிருவருள் புரிக.

இங்ஙனம்

சித்திவிநாயக வித்தியாசாலை,

• பலவான் குடி .

5—9—1916-

மணிவாசக சங்கத்தார்.

இப்புத்தகத்தை விலையின்றி ஆயிற் கண்டவரி
டம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அபலூர் வாசிகள் தபாற்செல
வுக்குப் பிரதியொன்றுக்கு அரையணு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப்
பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

புத்தகங்கிடைக்குகீடம்.

மாணேஜர் மணிவாசக சங்கம்,

பலவான்குடி, இராமநாதபுரம் ஜில்லா,

கயத் தூர்ப்

பெருவாயின் முள்ளியாசிரியர்

அருளிச் செய்த

ஆசாரக்கோவை.

தம்சிம்புப்பாயிரம்.

ஆரேயின் மூன்று மழித்தா னடியேத்தி
யாபிடத்துத் தானறிந்த மாத்நிரையா னுசாரம்
யாரு மறிய வறனாய மற்றவற்றை
யாசாரக் கோவை யெனத்தோருத்தான் றீராத்
திருவாயி லாய நிறல்வண் கயத்தூர்ப்
பெருவாயின் முள்ளியென் பான்.

நூல்.

கன்றி யறிதல் பொறையுடைமை யின்சொலோ
டினனாத வெவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை கல்லியோ
டொப்புர வாற்ற வறித லறிவுடைமை
கல்லினத் தாரீராடு கட்ட லிவையெட்டுஞ்
சொல்லிய வாசார வித்து.

க

பிறப்பு கெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கீற்றங் கல்லிகோ யின்மை
நிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்.

உ

* ஆருமணீவதநமாக எனவும் பாடம்.

* வெண்கயத்தூர் எனவும் பாடம்.

தக்கணை வேள்வி தவங்கல்வி நிற்காங்கு
முப்பா லொழுக்கினுந் காத்துய்க்க வுய்க்காக்கா
லெப்பாலு மாகா கெடும்.

வைகறை யாமம் துளிலெழுந்து தான்செய்யு
கல்லறமு மொண்பொருளுந் சித்தித்து வாய்வதிற்
றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக வென்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை.

ச

எச்சிலார் திண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தித்தேவ
ருச்சம் தலையோ டு வையென்ப யாவருந்
திட்பத்தாற் றீண்டோப் பொருள்.

ரு

எச்சிலார் கோக்கார் புலைநிங்க னுயிநகா
யத்தக வீழ்மீனோ டு வவ்வந் துந் தெற்றென
கண்கறிவார் காணும் விரைந்து.

கா

எச்சில் பலவு முளமற் றவற்று
வியக்க மிரண்டு மிணைவிழைந் தவாயில்
விழைச்சிவை யெச்சிலை நானகு.

எ

நால்வகை யெச்சிலு நன்கு கடை பிடித்
தோதா ருரையார் வளராரே யெஞ்ஞான்று
மேதைக ளாகுது வார்.

அ

நானந்தி கோறின்று கண்கழீஇத் தெய்வத்தைத்
தானறிவு மாற்றாந் ரெழுதெழுக வல்கந்தி
கின்று தொழுதல் பழி.

கா

தேவர் வழிபாடு தீக்கனா வாலாமை
யுண்டது கானன மயிர்களைத் தூண்டுபொழுது
வையகு துயிலோ டினை விழைபுகு கிழ்மக்கண்
மெய்யுற டினை மனனுற லீலாமது
வையுற தாடுக நீர்.

௨

உடுத்தலா னிராடா ரொன்றுத் துண்ணு
ருத்தாடை நீ டுட் பிழியார் விழுந்தக்கா
ரொன்றுத் தென்று மவைபுகா பென்பதே
முதலையோர் கண்ட முறை.

கக

தலையுடைத்த வெண்ணையா லெவவுறுப்புக் திண்டார்
பிறருடுத்த மாட்டையுற திண்டார் செழுப்புக்
சூழையெனினுங் கொளனா பிரகது.

௩௨

நீரு ணிரிழிப்புரிந்து கோக்கார் நிலமிராக்
கீரு ிராமாமுடி சேரா ிட ரெனினு
நீர்த்தொடா தெண்ணை யுடையா ருரைத்தபி
னீர்த்தொடார் கோக்கார் புலை.

ககங்

நீராமும் போழ்ந்தி னெறிப்பட்டா ரெந்நான்று
நீந்தா ருமியார் தினையார் வினையாடார்
காய்ந்த தெனினுங் தலையொழி. தாடாரோ
யாய்ந்த வறினி னுவர்.

கசு

ஐம்பூதம் பார்ப்பார் பசுத்திங்க றுயிறு
தம்பூத மென்னு திகழ்வானேந் நன்மெய்க்க
ணைம்பூத மன்றே கெடும்.

கடு

அரசனுவாத்தியான் றுய்தக்கை தம்மு
னிகரில் குரவரிவ ரிவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுதெழுகவென்பதே
யாவருங் கண்ட நெறி.

கௌ

குரவ ருரையிகந்து செய்யார் விரதங்
குமையுடையார் தீர மறவார் நியாயுவா
மேற்கோலுங் தினனார் மரங்குறையா ரென்பதே
நல்லறி வாளர் துணிவு.

கௌ

நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்புசி மண்ட லஞ்செய்
துண்டாரே யுண்டா ரென்பபிவா ரல்லாதா
ருண்டார்போல் வாய்ப்புசிச் செல்வ ரதுவெடுத்துக்
கோண்டா ராகக் குறித்து

கஅ

காலினீர் நீங்காமை யுண்டிக பள்ளியு
மீதம் புலராமை யேறற்க வென்பதே
பேரறி வாளர் துணிவு.

கக

உண்ணுங்கா னோக்கும் திசைகிரக்குக் கண்ணமர்ந்து
துங்கான் றுளங்காமை நன்கிரீடு யாண்டும்
பிறிதியாது நோக்கா னுரையான ரெழுதுகொண்
டுண்க வுகாஅமை நன்கு.

உய

விருத்தினர் ஸுத்தோர் பகசிறை யின்னை
யிவர்க்குண் கொடுத்தல் ா னுண்ணாரே யென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்.

உக

ஒழிந்த திசையும் வழிருறையா னல்ல
முகட்டு வழியூண் புகழ்ந்தா ரிகழ்ந்தார்
முகட்டு வழிகட்டிற் பாடு.

௨௨

கிடந்துண்ணார் கினதுண்ணார் வெள்ளிடையு முண்ணார்
சிறந்து மிகவுண்ணார் கட்டினமே லுண்ணார்
நிறந்தொன்றுக தினனற்க ின்று

௨௩

முன்னுவ்வார் முன்னெழார் * மீக்கூறு ருணின்க
னொன்பெரினு மாற்ற வலமீரார் தம்மிற்
பெரியார் † சிரஸிருந்தக் கால்

௨௪

கைப்பன வெல்லாங் கடை தலை தித்திப்ப
மெச்சும வகையா லொழிந்த விடையாகத்
துய்க்க முறைவகையா லுன்.

௨௫

முதியனரைப் பக்கத்து வையார் விதிமுறையா
லுண்பவற்று ளெல்லா ன் சிறிய கடை ப்பிடித்
தன்பிற் றிரியாமை யாசார நீங்காமை
பண்பினு னீக்கல கலம்

௨௬

இழியாமை நன்குமிழ்க் தெச்சி லறவா
யடியோடு நனகு துடைத்து வடிவுடைத்தா
முக்கார் *டித்துத் துடைத்து முகத்துறுப்
பொத்த வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசன்
மிக்கவர் கண்ட நெறி.

௨௭

* மிக்குறர் எனவும் பாடம்.

† தம்பரீருந்தக்கால் எனவும் பாடம்.

ஓரகையார் டண்ணீர் பருகா ரொருகையாற்
கொள்ளார் கொட ருர் குரவர்க் கிருகை
சொறியா குடம்பு மடுத்தது.

உஅ

அந்திப் பொழுது கிடவார் நடவாரே
யுண்ணார் வெகுளார் விளக்கிகழார் முன்னந்தி
யல்குண் டட்டங்கல் வழி.

உக

கிட க்குங்காற் கைக ப்பித் தெய்வந் தொழுது
வடக்கொடு கொணந் தலைமையார் மிக்கோ
ளுட ட்கொடுத்துச் செர்தல் வழி.

கங

இருதேவர் பார்ப்பா ரீடைப் போகார் தும்மினு
மிக்கார் வழுத்திற் றெழுதெழுந் வொப்பார்க்
குடன்செல்ல லுள்ள முவந்து

கக

புற்பைங்கு ழாப்பி சுடலை வழிதீர்த்தந்
தேவ குலகிழ லானிலை வெண்பலியென்
றீரைந்தின் கண்ணு முமிழ்வோ டிருபுலனுஞ்
சோரா ருணர்வுடை யார்.

கஉ

பகற்றெற்கு நோக்கா ரிராவடக்கு நோக்கீர்
பகற்பெய்யார் தீமினு ணீர்.

கங

பத்துத் திசையு மனத்தான் மறைத்தபி
னந்தாத் தல்லா லுமிவோ டிருபுலனு
மிந்திர தானம் பெறினு மிகழாரே
தந்திரத்து வாழ்துமென் பார்.

கச

கடைவரவு நீரக து சின்றுவாய் பூசார்
வழிசிலை நீ ளனாம பூசார் மனத்தால்
வரைந்துகொண்டல்லது பூசார் கலத்தினுற்
பெய்பூச்சுச் சீரா தெனை.

கூடு

சுடரிடைப் போகார் சுவர்மே லுமியா
சிடரெனினு மாகணி கீழ்தமமேற் கொள்ளார்
படைவன்னு மாடை வனி புரைப்பப் போகார்
பலரிடை யாடை யுதிராரே யெனறுங்
கடனறி காட்சி யவர்.

கூடு

பிறர்மனை கட்களவு ஞ்று கொலையேர்
டறனறிந்தா சிவவைந்து நோககூர் திறனிலரென்
றெள்ளப் படுவது உ மன பி ராயத்துச்
செல்வழி புய்த்திடுத லால்.

கூடு

பொய்குறளை வெவ வழுக்கா றிவைநான்கு
மையந்தீர் காட்சியார் சிந்தியார் சிந்திப்பி
ணையம் புகுவிற் தருகிரயத் சூய்த்திடுங்
தெய்வமுஞ் செந்து விடும்.

கூடு

தமக்கென் னுலையேற்றார் தம்பொருட் * னென் கொள்ளார்
ரடுக்களை யெச்சிற் படாஅர் மனைப்பவி
யூட்டினமை கண்ணெனக் ஆண்.

கூடு

உயர்ந்ததின் மேலிரா றுன்னழிவு செய்யா
நிறந்தினனா செய்தக் கடைத்துங் குரவ
நின்றுகளைஞ் ருண்ணு மிடத்து.

சுடி

* னென் கொல்லார் எனவும் பாடம்.

று

ஆசாரக் கோவை.

கண்ணெச்சில் கண்ணாட்டார் காடு காடு காறேயார்
புண்ணிய மாய தலையாடுவதுப்புறுத்த
நுண்ணிமி நூலறிவி னார்.

சுக

திண்டாநான் முந்தாளு நோக்கார்நீ தாடியபி
னீராறு நானு மிகவருக வெனபதே
பேரறி வாளர் ஆணிவு.

சஉ

உச்சியம் போழ்தோ டிடையாம மீரந்தி
மிக்க விருதேவர் நாளோடு வாத்திதிரா
ளட்டியு மே'ளப் பிறந்தநா னிவவலைத்து
மொட்டா ருடனுழைவின கண்.

சங

நாழி மணைமே விரியார் மனைகவிழார்
கோடி கடையுள் விரியார் கடைத்தலை
யோராது கட்டிற் படாஅ சறியாதார்
தந்தலைக்க ணில்லா விடல்.

சச

துடைப்பந் துகட் காடு புல்லிதழ்ச் செத்தந்
கருங்கலங் கட்டில் கிழிந்ததனோ டைநதும்
பரப்பற்க பந்தாகத்து.

சஊ

காட்டுக் களைந்து கலங்கழீஇ யில்லத்தை
யாப்பிரீ ரெங்குந தெளித்துச் சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரக கிறைய மலரணிக்
தில்லம் பொலிய வடுப்பினுட் டிப்பெய்க
கல்ல துறல்வேண்டு வார்.

சஸ

அட்டமிடி மேனை யுகளவும் பதினான்கு
மப்பூமி காப்பார்க் குறுகண்ணு மிக்க
நிலத்துளக்கு விண்ணதிர்ப்பு வாலாமை பார்ப்பா
நிலிங்குநா லோதாத நான்.

சுள

கல்லியானந் தேவர் பிழிர்விழா வேள்வியென்
மைவகை காளு மிகழா தற்குசெய்க
பெய்க விருத்திற்குங் கழ.

சுஅ

உடைகடை சொற்சொர்வு வைதலிந் நான்கு
கிலைமைக்குங் கல்விக்கு மாண்மைக்குத் தத்தங்
குடிமைக்குந் தக்க செயல்

சுஅ

பழியா நிழியார் பலருள் னறங்கா
நிசையாத நேர்த்து காவா ிசைவீன்றி
யில்லாரை யென்னி யிகையுபையார் தள்ளியுந்
தாங்கருங் கேள்வி மவர்.

ருஅ

மின்னொளியும் வீழ்மினும் வேசையர்கள் கோலமுந்
தம்மொளி வேண்டிவார் நோக்கார் பகற்கிழவோன்
முன்னொளியும் பின்னொளியு மற்று.

ருஅ

படிதும் பயனிலவும்* பட்டி யுரையும்
வசையும் புறனு முரையாரே யென்று
மசையாத புள்ளத் தவர்.

ருஉ

தெறியோடு கல்லெறு வின வினியே
விளித்தங் கதங்கரத்தல் கைபுடை தோன்ற
வுறுப்புச் செருத்தலோ டின்னவை யெல்லாம்
பயிற்றுந் நெறிப்பட்டவர்.

ருங்

*பட்டி யுரையும் வரையும் எனவும் பாடி

முறுவ லினிதுரை கானீர் மனைபர்ய்
கிடக்கையோ டிவ்வைந்து மென்ப தலைச்சென்றூர்க்
கடனெடு செய்யுந் சிறப்பு ௩௪

கறுத்த பகைமுனையுங் கள்ளாட்டுக் கண்ணு
நிலுத்த மனமில்லார் சேரி யகத்துங்
நூலகோக்கிக் கொண்டவர் கோள்விட் முழியு
நிகரி லறிவினார் வேண்டார் பலர்தொகு
நர்க்கரையு நீடு நிலை. ௩௫

முனிபுல்லுங் கானமுஞ் சேராந்திக் கூட்டார்
துளிவீழக் கால்பரப்பி யோடார் தெளிவிலாக்
கானந் தமிய் நியங்கார் துளியஃகி
நல்குர வாற்றப் பெருகினுஞ் செய்யாரே
தொல்வரனிற் றீர்ந்த தொழில். ௩௬

பாழ்மனையுந் தேவ குலனுஞ் சுடுகாடு
மூரில் வழியெழுந்த வொற்றை முதுமரனுந்
தாமே தமியர் புகாஅர் பகல்வளரார்
நோயின்மை வேண்டு பவர் ௩௭

எழுச்சிக்கட் பிற்கூவார் தும்மார் வழுக்கிடி
மெங்குற்றுச் சேறிரோ வென்றோ முன்புக்
கெதிர்புகமா கின்னு முரையா நிருசூர்வுந்
கொள்வர் குரவர் வலம். ௩௮

உடம்புகன் மென்றுரையா மூதார் விளக்கு
நெப்பினுட் மகந்தக் கொள்ளா ரதனைப்
படக்காயார் தம்மேற் குறித்து. ௩௯

யாதொன்று மேறார் செருப்பு வெயின்மறையு
ரான்றவிநத மூத்த விழுமியார் தமழோடங்
கோராறு செல்லு மிடத்து.

கூமி

வா ள்முறை யான்வநத கான்மறை யாளரை
மேன்முறைப் பசற்றங் குாவரைப் போலொழுந்
னானமுறை யாளர் துணிவு.

கூக

கால்வாய்த் தொழுவு சமய மெழுநதிருப்
பாசார மென்ப குாவர்க கிவையிவை
சாரத்தாற் சொல்லீங் முனறு.

கூஉ

துறந்தாரைப் பேணலு நானறுந தாங்கற்ற
மறந்துங் குாவர்முற் சொல்லாமை முனறுந
திறங்கண்டார் கண்ட நெறி.

கூங

பார்ப்பார் தவசே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்
மூத்தா ரினையார் பசுபபெண்டி ரென்றிவர்கட்
காற்ற வழிவிவங்கி னுரே பிறப்பினுட்
போற்றி யென்பபடு வார்.

கூச

சுன்னுண் மகடன னுடன்பிறநதா ளாயினுஞ்
சுன்னார் தமிழ்தா வுறையற்க வைம்புலனுந்
தாங்கற் கரிதநக லான்.

கூரு

கடைவிலக்கிற் காயார் கழிகிழைம் செய்யார்
கொடையளிக்கட் பொச்சாவார் கோலநேர் செய்யா
ரிடையறுத்துப் *போகிப் பிறனொருவற் சோர்
கடைபோக வாழ்துமென் பார்.

கூசு

தமக்குற்ற கட்டுரையுந் தம்மிற் பெரிய
ருரைத்ததற் குற்ற வுரையுமஃ தன்றிப்
பிறர்க்குற்ற கட்டுரையுஞ் சொல்லற்க சொல்லின்
வடுக்குற்ற மாகி விடும்.

௯௭

பெரியா ருவப்பன தாமுவவா ரில்லன
சிறியாரைக் கொண்டு புகாஅ—ரறிவறியாப்
பிள்ளையே யாயினு மிழித்துரையார் தம்மோ
டளவளா வில்லா விடத்து.

௯௮

முனிவார் துனியார் முகத்தெதிர் நில்லார்
தனிமை யிடத்துக்கட் டங்கருமஞ் சொல்லா
ரினியவை யாமறிது மெனனார் கசிவின்று
காக்கைவெள் ளெனனு மெனின.

௯௯

உயிவு முயர்ந்துழி யேறலும பாககும்
வகையி லுரையும் வளர்ச்சியு மைததும்
புணரார் பெரியா ரகத்து.

௧00

இறைவர்முற் செல்வமுந் கல்வியுந் தேசங்
குணனுந் குலமுடையார் கூரார் பகைவர்போற்
பாரித்துப் பல்காற் பயின்று.

௧௦௧

பெரியார் மனையகத்துந் தேவ குலத்தும
ண்ணகார் குரவரையுந் கண்டா லணங்கொடு
கேர்பெரியார் செல்லு யிடத்து.

௧௦௨

கையொடு கொட்டாவி காழிப்புக் தும்ம
லிவையும் பெரியார்முற் செய்யாரே செய்வி
னசையாது நிற்கும் பழி.

௧௦௩

நின்றக்கா னிற்க வடக்கத்தா லென்று
மிருந்தக்கா லேவாமை யேமார்—பெருந்தக்கார்
சொல்லிற் செவிகொடுத்தாக் கேட்டிடுக மீட்டும்
வினாவற்க சொல்லொழிந்தக் கால். எச

உடுக்கை மிகவார் செவி*சொறுண்டார் கைமே [லுங்
லெடுத்துரையார் பெண்டிர்மே னோக்கார் செவிச்சொல்
கொள்ளார் பெரியா ரகத்து. எடு

விரைந்துரையார் மென்மே லுரையார்பொய் யாய
பரந்துரையார் பாரித் துரையா-ரொருங்கெனைத்துஞ்
சுல்லெழுத்தி னாலே பொருளடங்கக் காலத்தாற்
சொல்லுக செவ்வி யறிந்து. எசு

தம்மேனி நோக்கார் தலையுளரார் கைந்நெடியா
ரெம்மேனி யாயினு நோக்கார் தலைமகன்
றன்மேனி யல்லாற் பிற. எள

பிறசொடு மந்திரங் கொள்ளா நிறைவனைச்
சாரார் செவியோரார் சாரிற் பிறிதொன்று
தேர்வார்போ னிற்க றிநிந்து. எஅ

துன்பத்துட் டின்புற்று வாழ்தலு மின்பத்து
ளின்ப வகையு னொழுகலு—மன்பிற்
செறப்பட்டா ரில்லம் புகாமையிம் மூன்றுந்
திறப்பட்டார் கண்ணே யுள. எக

தெறுவந்துத் தங்குரவர் பேருரையா நில்லத்
துறுமி நெடிது மிராஅர் பெரியாரை
யென்று முறைகொண்டு கூறார் புலையரையு
நன்கறிவார் கூறார் முறை.

அ1

*புழைக்கடைபு காரரசன் கோட்டி யுரிமை
யிவற்றுக்கட் செவ்வியார் நோக்காரே யவ்வத்
தொழிற்சூரிய ஸல்லா தவர்.

அக

வண்ண மகளி றிடத்தொடு தம்மிட
மொள்ளிய மென்பா றிடங்கொள்ளார் தென்வி
மிகக்கிழமை யுண்டெனினும் வேண்டாவே பெண்டிர்க்
குவப்பன வேறாய் விடும்.

அஉ

நிரல்படச் செல்லார் கிழன்மிதித்து நில்லா
ருளையிடை யாய்ந்துரையா ஞர்முனிவ செய்யா
ரரசர் படையளவுஞ் சொல்லாரே யென்றுங்
கடைபோக வாழ்துமென் பார்.

அங

அனையுறை பாம்பு மரசு நெருப்பு
முழையுறை சீயமு மெவ் றிவை நான்கு
மீளைய வெளிய பயின்றனவென் நெண்ணி
யிகழி னிழுக்கந் தரும்.

அச

அறத்தொடு கல்யாண மாள்வினை கூரை
இறப்பப் பெருகியக் கண்ணுந்—திறப்பட்டார்
மன்னரின் மேம்படச் செய்யற்க செய்ப்வேன்
மன்னிய செல்வங் கெடும்.

அடு

*புழைக்கடைப் பின்புகார் கோட்டி எனவும் பாடும்.

உண்டது கேளார் குரவரை மிக்காரைக்

*கண்டுழிக்கண் டாமம் திரியார் புலையரையு

முண்டது கேளார் விடல்.

அசு

கிடந்தாரைக் கால்கழுவார் பூப்பெய்யார் சாந்த

மறத்தானு மெஞ்ஞானமும் பூசார் கிடந்தார்க

†ணில்லாநங் கட்டின் மிசை.

அசு

உதவிப் பயனுரையா ருண்டி பழியா

மறத்தொடு தானோற்ற நோனபு வியவார்

திறத்துளி வாழ்துமென் பார்.

அஅ

எய்தாத வேண்டா ரிரங்கா நிறந்ததற்குக்

கைவாரா வந்த விடுக்கண் மனமழுங்கார்

மெய்யாய காட்சி யவர்.

அக

தலைக்கிட்ட பூமோவார் மோந்தபூச் சூடார்

[மும்

பசுக்கொடுப்பிற், பார்ப்பார்கைக் கொள்ளாரே யென்

புலைக்கெச்சி னீட்டார் விடல்.

கஉ

மோட்டுடைப் பேர்வையோ டேக்கழுத்துந் தாளசை

காட்டுளே யுரனும் †பழித்தார மாந்தம்மின் [ப்புங்

முத்த வுளவாக லான்.

கக

* கண்டுழிக் கண்டான் மனந்திரியார் புல்லரையும் எனவும்

† கில்லார்தாங் கட்டின் மிசை எனவும்

‡ தலைக்கிட்ட பூமோவார்.

§ பழித்தார் மாந்தம்மின் எனவும் பாடம்.

*நிலையினைந்த நற்கருமஞ் செய்புங்கா லென்றும்
புனையர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்யார்—தொலைவில்லா
வநதணர்வாய்ச் சொற்கேட்டுச் செய்க வவர்வாய்ச்சொ
லென்றும் பிழைப்ப தில. கௌ

மன்றத்து நின்னுருற்றுர் மாசு தியிர்த்தியங்கா
ரென்றுங் கடுஞ்சொ லுணையா மிருவராய்
நின்னுழியுஞ் செல்லார் விடல். கௌ

கைசுட்டிக் கட்டுரையார் காலா லெழுத்திடார்
மெய்சுட்டி யில்லாநை யுள்ளாரோ டொப்புரையார்
கையிற் குரவர் கொடுப்ப விருந்தேலா
ரையமில் காட்சி யவர். கௌ

தன்னுடம்பு தாரீமடைக்கலந்தான் தன்னுயிர்க்கென்
றெண்ணித் துவைத்த பொருளோ டிவைநான்கும்
பொன்னினைப் போற்போற்றிக் காதத்துயக்க வுய்க்கா
மன்னிய வேதந் தரும். [க்கான் கௌ

நந்தேலும்பு தூங்கணம் புட்காக்கை யென்றிவைபோ
றங்கரும நல்ல கடைப்பிடித்துத் தங்கரும [ந்
மப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க் காசார
மெப்பெற்றி யானும் படும. கௌ

* தலைநூய நற்கருமம் எனவும்,

† சொல்லார் விடல்,

‡ காணமே லெழுத்திடார் எனவும்,

|| அடைக்கலந் தன்னுயிர்க்கென், றுன்னி நினைத்த பொருளோ
எனவும்,

§ உய்யாக்கா, லன்றே விழுமத் தரும் எனவும் பாடம்.

தொழுதானும் வாய்புதைத் தானுமஃ தன்றிப்
பெரியார்முன் யாது முனையார் *பழியவர்
கண்ணுளே நோக்கி யுரை.

கௌ

சூதர் கழக மரவ மருக்களம்
பெதைக னல்லார் புகாஅர் புகுபவே
லெதம் பலவுந் தரும்.

கௌ

† உரர்களத்து மட்டிலும் பெண்டிர்சண் மேலு
நடுக்கற்ற காட்சியார் நோக்கா மெடுத்திசையா
நில்லம் புகாஅர் விடல்

கௌ

அறியாத தேயத்தா னுதுலன் மூத்தா
னையா னுயிரிழந்தா னஞ்சின னுண்பா
‡ னரசர் தொழிழலை வைத்தான் மனாளனென்
றென்பதின்மர் கண்ட ருரைக்குங்கா டிலாற்றவு
மாசாரம் வீடுபெற் றார்.

ஈ

ஆசாரக் கோவை
முற்றிற்று.

* வழியவர் எனவும்

† உறர்களத்தும் எனவும்,

‡ அரசர் திறத்த ரெழில்வைத்தான் எனவும்,

§ மேம்பாண வரசாரம் எனவும் பாடம்.

